

Europa i la demografia

Xavier Ferrer Economista i polític

Fa pocs dies hem sabut com es preveu que serà la població mundial en el futur. A grans trets, l'estudi ens indica que la població seguirà creixent de manera significativa, fins a situar-se al voltant dels nou mil milions abans del 2050, que l'Índia serà el país més poblat, que a l'Àfrica hi viuran dos mil milions de persones i que Europa seguirà perdent població autòctona i, per tant, serà més envellida. Segurament si a demògrafs de principis del segle XX els haguessin ensenyat les previsions actuals no s'ho haurien cregut i, de fet, seria raonable no creure-s'ho, perquè pensar que, en cent anys la població mundial s'ha multiplicat per quatre, fins als sis mil milions de finals del segle XX i que la previsió per 50 anys més sigui d'augmentar 3.000 milions més ens hauria de fer reflexionar cap a on va el món. No és tant el nombre d'humans que està previst que habitin la terra d'aquí uns anys, sinó de com ens organitzem, de com vivim, de com utilitzem els recursos naturals. Si la humanitat segueix incrementant la població de la manera que ho ha fet en els darrers 150 anys, fóra aconsellable canviar la forma de viure, perquè si no trencarem les costures del planeta, que ja dona mostres d'esgotament. Tot i que ja s'han fet molts acords en l'àmbit de conservació del medi ambient, fins i tot la darrera aposta d'Obama sobre el canvi climàtic, la veritat és que requereix solidaritat dels estats i també de les empreses i ciutadans. I pel que fa a Europa, es consolida el que ja és una evidència, que som una societat benestant, malgrat la crisi econòmica, i que apostem més per la qualitat de vida, fet que provoca que no es tinguin els fills suficients per mantenir la població europea estable, cosa que provoca que es vagi envellint i, per tant, es necessiti immigració. I, per contra, a les zones emergents la població no para de créixer. L'Àfrica tindrà 2.000 milions d'habitants d'aquí trenta anys, que vol dir que la majoria de població serà jove i, si no canvien gaire coses, sense possibilitat de trobar futur a casa seva, fet que previsiblement agreujarà encara més el fenomen de la migració cap a terres que ofereixen feina i futur. Això fa pensar que una política comuna d'immigració és autènticament necessària a la UE i que hauria d'anar orientada en dues direccions, una a solucionar els casos concrets que ja estan passant i l'altra a cercar solucions que evitin la necessitat de migrar de les persones. L'evolució a l'alça de la població mundial és un repte molt important perquè afecta la mateixa sostenibilitat del planeta,

la convivència i, si no ho sabem gestionar bé, qui sap si, en el futur, la mateixa supervivència de la humanitat. Com que és una realitat global, cal fer-ne una gestió coordinada en la qual les organitzacions internacionals hi tinguin força i que ho facin fent prevaldre l'interès general de les persones per sobre dels particularismes. Es tracta de deixar als nostres fills un planeta sostenible i una societat basada en la convivència.

Links

Get a free Evernote account to save this article and view it later on any device.

[Create account](#)